

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2838/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милка Вукомановић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд - Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 110/19 од 21.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж број 110/19 од 21.03.2019. године (у делу којим је одлучено о трошковима поступка), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 110/19 од 21.03.2019. године (у делу којим је одлучено о трошковима поступка).

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1397/18 од 19.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да у корист тужиље уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежним фондовима ПИО на износе разлике мање исплаћене новчане накнаде за период од 01.12.2015. године до 03.02.2016. године, (по правноснажној пресуди Основног суда у Прокупљу П 701/16 од 13.06.2016. године), по важећој стопи на дан уплате. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражено да се тужена обавезе да тужиљи достави доказ о извршеној уплати доприноса. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 110/19 од 21.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртном изреке.

Против наведене другостепене пресуде, и то у делу којим је одлучено о трошковима поступка, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка чији обрачун се врши у свакој парници појединачно, на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против правноснажне одлуке, којом је потврђена одлука о трошковима поступка, којим није одлучивано о главном захтеву ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић